

2007. július 12., csütörtök

P6_TA(2007)0348

Euróövezet (2007)**Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása az euróövezetről (2007. évi éves beszámoló) (2007/2143(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel a Bizottságnak az „Éves beszámoló az euróövezetről, 2007” című közleményére (COM(2007)0231),
 - tekintettel a Bizottság 2007. május 7-i tavaszi gazdasági előrejelzéseire,
 - tekintettel az „Államháztartás a GMU-ban – 2006” című közleményről szóló, 2007. április 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „Az európai gazdaság helyzete: előkészítő jelentés a 2007-re vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások tárgyában” című, 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az energiaár-növekedés makroökonómiai hatásáról szóló, 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az euróövezet kibővítéséről szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2006. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2006. évi éves jelentésére,
 - tekintettel az EKB európai pénzügyi integrációról szóló, 2007. márciusi jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0264/2007),
- A. mivel az euróövezet GDP-je 2006-ban 2,7%-kal nőtt a 2005. évi 1,4%-hoz képest, ami 2000 óta a legjobb teljesítményt mutató emelkedést jelent, míg az infláció mértéke 2,2%-kal a 2005-ös szinthez viszonyítva nem változott;
- B. mivel a költségvetési hiány 2006-ban a GDP 1,6%-ára csökkent szemben a 2005. évi 2,5%-kal;
- C. mivel a munkanélküliségi ráta 2006 végére 7,6%-ra csökkent, ami 15 éve a legalacsonyabb szint;
- D. mivel az euróövezeti tagság erősíti a tagállamok közötti gazdasági egymásrataltságot, és a strukturális gyengeségek kiigazítása érdekében szükségessé teszi a gazdasági politikák jobb összehangolását annak érdekében, hogy szembenézhessünk a jövő kihívásaival, illetve hogy az euróövezet képes legyen az egyre inkább globalizálódó gazdasághoz való alkalmazkodásra;
- E. mivel az euróövezet kulcsszerepet játszik a globális gazdaság stabilitásában;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0168.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0051.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0054.

⁽⁴⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 249. o.

⁽⁵⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 118. o.

2007. július 12., csütörtök

Makrogazdasági fejlemények

1. üdvözli a 2006-ban a növekedés és foglalkoztatás tekintetében elért kedvező gazdasági fejleményeket, ami 2 millió új munkahelyet és alacsonyabb költségvetési hiányt eredményezett; rámutat ugyanakkor arra, hogy a munkanélküliség magas szintje és a munkaerő-piaci részvétel alacsony aránya miatt Európa nem képes sikeresen reagálni a globális gazdaság jelenlegi és jövőbeli kihívásaira;
2. e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Szerződés 111. cikke a Tanács felelősségi körébe helyezi az árfolyam-politikát, anélkül, hogy e hatáskör gyakorlásának eszközeit részleteznék; felhívja az eurócsoportot, a Tanácsot és az EKB-t hatásköreik teljes körű gyakorlására;
3. megállapítja, hogy a fellendülést részben strukturális javulás mozgatja, és üdvözli azt a tényt, hogy a munkaerő termelékenysége nagyobb ütemben nő; úgy ítéli meg azonban, hogy túlságosan korai határozott következtetéseket levonni arról, hogy a fellendülés inkább ciklikus vagy strukturális jellegű-e; e tekintetben körültekintő gondolkodásra szólít fel;
4. üdvözli az euróövezet tagjainak a megújított stabilitási és növekedési paktummal összhangban álló, összehangolt erőfeszítéseit a rendkívül magas költségvetési hiányok kiigazítására; kiemeli azt a tényt, hogy a Bizottság szerint az euróövezet egészében a korrekciók minősége javult, kevésbé támaszkodnak egyszeri intézkedésekre és csökkentek a közkiadások; fokozottan hangsúlyozza, hogy különösen a rendkívül magas hiánnyal küzdő országok esetében a konszolidációs erőfeszítések és a gazdasági fejlesztések növelésének kombinációja az euróövezetben a költségvetési hiány szintjét a 2005. évi GDP 2,5%-áról 2006-ban a GDP 1,6%-ára csökkentette;
5. ragaszkodik ahhoz, hogy a megalapozott költségvetési politika előfeltétele a fenntartható növekedésnek és munkahelyteremtésnek, mivel az alacsony költségvetési hiány és kormányzati adósság erősíti az alacsony és stabil inflációs várakozásokat, és elősegíti a kamatszint alacsonyan tartását; óva int az 1999–2001 közötti időszak politikai hibáinak megismétlésétől; kéri ezért, hogy a jelenlegi fellendülést kétféleképpen aknázzák ki a következők megvalósítása érdekében: a hiány visszaszorítása és többletek felhalmozása, amelyek csökkentik az adósság szinteket, továbbá az állami finanszírozás minőségének javítása azáltal, hogy nagyobb beruházásokra kerülhet sor az oktatás, a szakképzés, az infrastruktúra és a kutatás-fejlesztés területén, ami pedig segítséget nyújt az elöregedő népesség által támasztott kihívásokkal való szembenézéshez; e tekintetben üdvözli, hogy az eurócsoport 2007. április 20-án iránymutatásokat fogadott el az euróövezetbeli tagállamok költségvetési politikáira vonatkozóan, emlékeztetve arra a kötelezettségre, amely szerint a közkiadásokat a kedvező időkben ténylegesen konszolidálni kell, illetve a nem várt többletbevételeket a hiány és az adósság csökkentésére kell fordítani;
6. felhívja a figyelmet egyes tagállamok esetében a ciklikus hatásokat erősítő politikával járó kockázatokra; tudomásul veszi költségvetési konszolidációra irányuló, az euróövezet egészében érzékelhető erőfeszítéseket; kitart ugyanakkor amellett, hogy a stabilitási és növekedési paktumban megfogalmazott középtávú célkitűzések teljesítésére vonatkozó kötelezettség értelmében a tagállamoknak a kedvező időkben többletet kell termelniük; úgy véli, hogy többek között a közelgő demográfiai változások fényében meg kell erősíteni a konszolidációs törekvéseket; megjegyzi, hogy a megújított stabilitási és növekedési paktum kifejezetten megköveteli a gazdasági cikluson átívelő költségvetési konszolidációt; megállapítja, hogy az eljárási vagy számszaki költségvetési szabályok és a független költségvetési intézmények támogatják a költségvetési konszolidációt és segítenek a ciklikus hatásokat erősítő politikák elkerülésében;
7. tudomásul veszi az EKB által 2006-ban eldöntött további kamatemelést; megállapítja, hogy – bár az infláció az energiaár-robbanás ellenére is visszafogott maradt – az M3 monetáris aggregátum növekedési rátája 2001 óta rendszeresen jelentősen meghaladja a 4,5%-os referenciaértéket anélkül, hogy az inflációt fokozná; felhívja az EKB-t, hogy fejtsse ki részletesebben ezen ellentmondás okait és azt, hogy ez vajon a növekvő likviditás jele-e, ami a jövőben az inflációt táplálhatja, vagy más olyan tényező eredménye-e, mint a pénzügyi piacok elmélyülése, a pénzügyi újítások és az euró növekvő nemzetközi szerepe;
8. megállapítja, hogy az eszközár-növekedések lendületet nyernek különösen az ingatlanágazatban, ami lehet az egészséges gazdaság szokásos tünete, de növeli az erőszakos kiigazítások valószínűségét is; úgy ítéli meg, hogy e gyorsuló eszközár-növekedések megerősítik annak szükségességét, hogy az ilyen fejleményekkel szembesülő tagállamok óvatosabb fiskális politikát, valamint az egyensúly ilyen hiányának megelőzését célzó

2007. július 12., csütörtök

strukturális politikát – ideértve a fokozott prudenciális szabályozást is – alkalmazzanak; felhívja a nemzeti jogalkotókat és szabályozókat, hogy körültekintően értékeljék az ingatlanpiac fejlődését; rámutat arra a differenciált megközelítésre, amely a növekedés és költségvetés vonatkozásában figyelembe veszi az egyes tagállamok sajátos helyzetét;

9. megállapítja, hogy az euró átváltási árfolyamának az USD-hez viszonyított 11,4%-os, a JPY-hez viszonyított 12,4%-os és a CNY-hoz viszonyított 8%-os nominális felértékelődése csak a tényleges effektív árfolyam kisebb, 3,5%-os felértékelődését eredményezte 2006-ban, és eddig nem volt káros az euróövezet kivételére és növekedésére; megállapítja azonban, hogy a hatások tagállamonként eltérőek a gazdasági szerkezet-től és reálágazatuk árfolyamváltozásra adott válaszána rugalmasságától függően; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket alkalmazkodási képességük fokozása érdekében; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a jövőbeni kamatemeléseknek az euró átváltási árfolyamára és az európai gazdaság versenyképességére gyakorolt hatásait;

A GMU működése

10. úgy véli, hogy a növekedés, az infláció, a tényleges átváltási árfolyamok és a foglalkoztatás tagállamonként eltérő alakulása mögött különböző fejlemények állhatnak: például a demográfiai trendek, a strukturális reformok különböző haladási üteme, változó növekedési potenciál és felzárkózási folyamatok; hangsúlyozza azonban, hogy néhány tagállam jelentős folyófizetésimérleg-hiánya a versenyképesség eltérő tendenciáinak tünete, és ezen eltérések tisztázásának kulcsa a gazdaságpolitika tagállamonként eltérő megközelítése;

11. megállapítja, hogy az euróövezetbeli gazdaságok nemzetközi versenyképességének különbségeit részben a fajlagos bérköltségek eltérő tendenciái okozzák, amelyek a termelékenység növekedésének eltérő szintjeit és a bérezés dinamikájának eltéréseit tükrözik; megjegyzi, hogy az elmúlt néhány évben a bérnövekedés a termelékenység növekedési szintje alatt maradt; hangsúlyozza, hogy a növekedésből származó előnyök igazságosabb elosztására van szükség; felszólítja a részvényeseket és a vállalati vezetőket, hogy folytassanak felelős politikát a vállalati felsővezetők díjazási csomagjaival és bónuszaival kapcsolatban, amelyek aránytalan növekedést mutatnak az átlagos fizetések szintjéhez képest és ezáltal valótlán jelzéseket közvetítenek, illetve nem ösztönzik a felelős bérpolitika támogatását; megjegyzi, hogy az alacsony inflációs ráták a fajlagos bérköltség kedvező alakulása szempontjából szintén fontos befolyásoló tényezőnek számítanak;

12. ebben az összefüggésben az áru- és szolgáltatási piacok további integrációjára szólít fel annak érdekében, hogy leküzdjék a GMU-piac nemzeti piacokra történő széttöredezettőségét, illetve megvalósíthatóak a résztvevő gazdaságok konjunktúraciklusainak jobb szinkronizációját;

13. tudomásul veszi, hogy az euró hosszú távon csak akkor képes erejét és hitelességét megtartani a nemzetközi pénzügyi piacokon, ha az euróövezet tagállamai a monetáris stabilitás szempontjából jelentős összes területen tovább közelednek egymáshoz; ösztönzi az euróövezet tagállamait, mindenekelőtt pedig a szociális partnereket, hogy e tekintetben, valamint a lisszaboni stratégia céljainak megvalósítása szempontjából is fontos termelékenység alakulásának javítása érdekében tegyenek további erőfeszítéseket;

14. emlékeztet arra, hogy az EKB monetáris politikája soha nem lehet minden tagállam helyzetére tökéletesen ráhangolva; megállapítja, hogy a gyors növekedésű országokban az infláció strukturálisan magasabb és a reálkamatlábak alacsonyabbak, akár negatívak is lehetnek; úgy tartja, hogy ez a helyzet az egységes monetáris unió velejárója, és a stabilitás fenntartása érdekében – különös tekintettel a demográfiai kockázatok elkerülésének szükségességére – megfelelő fiskális politikákat követel;

15. megállapítja, hogy a kamatemeléstől és árfolyam-felértékeléstől vezérelt, szigorú monetáris politikához kapcsolódó laza költségvetési politikák eredménye a politikák optimálisnál kedvezőtlenebb kombinációja, amely túlzott stabilizációs makrogazdasági költségekkel járhat; megítélése szerint a nagyobb költségvetési megszorítások mérsékelnék a monetáris politikára nehezedő nyomást, és politikák kedvezőbb kombinációját tennék lehetővé, ami biztosítaná a meghatározott inflációs ráta melletti, gyorsabb gazdasági növekedést;

2007. július 12., csütörtök

Strukturális reformok és a belső piac

16. emlékeztet arra, hogy az integrált európai pénzügyi piac alapvető fontosságú a Gazdasági és Monetáris Unió zökkenőmentes működésének biztosítása szempontjából; kitart ezért a pénzügyi piacok integrációja befejezésének és a pénzügyi integráció előtt még fennálló akadályok megszüntetésének szükségessége mellett annak érdekében, hogy hatékonyan működő pénzügyi rendszer jöjjön létre, valamint hogy javuljon az euróövezetnek a gazdasági megrázkódtatások kezelésére vonatkozó képessége; felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi integráció a pénzügyi stabilitást is veszélyeztetheti, amennyiben a válságmegelőzési, -kezelési és -elhárítási eljárások nemzeti szinten megosztottak maradnak, megnehezítve ezáltal a térség egészére kiterjedő válaszreakciókat; ezért újílag hangsúlyozza az egymással együttműködő felügyelők egységes európai rendszerének, mint a pénzügyi piaci integráció befejezése egyik kulcselemének, szükségességét;

17. úgy ítéli meg, hogy a termék-, szolgáltatás-, munkaerő- és pénzügyi piacok strukturális reformjának ütemét fel kell gyorsítani, valamint hogy a belső piac kiteljesítése kulcsfontosságú a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés támogatásában;

18. megállapítja, hogy a szolgáltatások adják az euróövezetbeli GDP mintegy 70%-át, és azok kínálják a legnagyobb lehetőséget a foglalkoztatás növelésére; megállapítja, hogy a szolgáltatási infláció tartósan hozzájárul az alapinflációhoz; hangsúlyozza ezért, hogy a szolgáltatások fokozottabb versenye alacsonyabb inflációt eredményezhet; felhív ezért a szolgáltatások teljesen működőképes belső piacának megteremtésére és a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ gyors végrehajtására;

19. meggyőződése, hogy a lisszaboni stratégia eredményes és teljes végrehajtása a kulcs a magasabb növekedési potenciál eléréséhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az euróövezet teljesítménye az innováció terén – például a vállalatok K+F-re fordított kiadásai esetében – alacsonyabb az USA illetve Japán teljesítményénél; sajnálatát fejezi ki amiatt is, hogy az euróövezetben a köz- és magánszektor K+F-re fordított kiadása a GDP 2%-a körül stagnál, amely lényegesen kevesebb az Európai Tanács 2002. március 15–16-i barcelonai ülésén meghatározott célkitűzésnél, amely 2010-re a GDP 3%-ának elérését irányozta elő; kéri ezért az innováción alapuló növekedést támogató, következetes politika kidolgozását; emlékeztet arra, hogy az ilyen politika nagyobb infrastrukturális, kutatási, innovációs, élethosszig tartó tanulási és oktatási beruházásokat, a termék- és szolgáltatáspiacon nagyobb versenyt, továbbá fejlettebb pénzügyi ágazatokat és rugalmasabb munkaerőpiacokat igényel – biztosítva mindeközben a szociális biztonság (rugalmas biztonság) előírt szintjét a megújított lisszaboni stratégiával összhangban –, továbbá a reformok okozta túlzott egyenlőtlenségek kijavítását célzó, kiegészítő politikákat tesz szükségessé;

Az euróövezet bővítése

20. üdvözli Szlovénia 2007. január 1-jei belépését az euróövezetbe és a tolarról az euróra való zökkenőmentes átállást;

21. ösztönzi a többi új tagállamot, hogy folytassák az euróövezetbe való belépésre irányuló felkészüléseket; hangsúlyozza, hogy a konvergenciafolyamat és az euró végleges bevezetése mind a tagállamok, mind az euróövezet egésze számára előnyös; úgy véli, hogy az euróövezettel kapcsolatos kérdéseknek nemcsak az új tagállamokkal kellene foglalkozniuk, illetve rámutat az opt-out (kívül maradások) kérdésre is;

22. kiemeli a Parlament, a Tanács és a Bizottság között, az euróövezethez való csatlakozási eljárásra vonatkozó egyértelmű ütemtervről szóló megállapodás elfogadásának szükségességét annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érdekelt intézménynek elegendő ideje legyen az értékelésre és előkészületekre, bizalmat ébresztve ezáltal az állampolgárokban és a tagállamokban az átállási folyamat iránt;

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

2007. július 12., csütörtök

23. elismeri, hogy az árstabilitás konvergenciakritériumok értékelésére használt meghatározása nem azonos az EKB monetáris politikájában alkalmazott meghatározással, mivel a konvergenciakritériumok főként múltbéli teljesítményt vizsgálnak, míg az EKB meghatározása jövőbeni teljesítményre utaló cél; sajnálatát fejezi ki, hogy a Szerződésben meghatározott inflációs kritériumot minden tagállamhoz képest mérik, nem pedig az eurózóna jelenlegi tagjai teljesítményéhez képest;

24. felszólít a pénzmossa és csalás elleni hatékonyabb fellépésre, valamint kifogásolja a Bizottság rendszeres jelentéseiben tapasztalható információhiányt az offshore cégekkel, illetve azok szerepével és fontosságával kapcsolatban, és információkat kér e témában;

25. megítélése szerint az új tagállamok különösen az árstabilitási kritérium tekintetében kihívásokkal szembesülhetnek az euróövezethez való csatlakozásuk során, mivel az infláció a felzárkózási folyamat része lehet; felhívja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az euróövezet leendő tagjaira alkalmazandó konvergenciakritériumok további elemzése és az ezekről szóló politikai vita révén, valamint a való világ változásai és a gazdasági fejlődés eltérései figyelembevételével vizsgálják meg a konvergenciakritériumokat; hangsúlyozza, hogy a konvergenciakritériumokat a Szerződésnek megfelelően kell alkalmazni, és az euróövezet versenyképessége semmi esetre sem kérdőjelezhető meg;

26. emlékeztet a korai szakaszban megkezdett, átfogó jellegű, az áttérési folyamat iránt bizalmat ébresztő állampolgári tájékoztató kampányok szükségességére a tagjelölt tagállamokban és arra, hogy az euró sikere érdekében biztosítani kell, hogy az átállási szakaszt tisztességesen, valamennyi érdekelt fél bevonásával irányítsák; úgy ítéli meg, hogy az állampolgárok információhiányát csökkenteni kell, és már korai stádiumban meg kell kezdeni a média tájékoztató kampányok során való felhasználásának megszervezését;

Kormányzás

27. úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen a tagállamok között a költségvetési politikák cikluson belüli, elsősorban egy közös ütemterv és makrogazdasági becsléseken alapuló jobb összehangolása; felhív a stabilitási és növekedési paktum szigorú és hatékony végrehajtására;

28. megítélése szerint meg kell erősíteni a lisszaboni stratégiához társuló strukturális felügyelet egyedi euróövezetbeli vetületét olyan intézkedések bevezetése révén, amelyek a GMU működésének javításához szükségesek; az ebbe az irányba tett első lépésként üdvözli az euróövezetre való összpontosítást a Bizottság lisszaboni stratégia végrehajtásának helyzetéről szóló éves jelentésében;

29. hangsúlyozza az európai integráció irányítása megerősítésének és folyamata felgyorsításának szükségességét különösen az euróövezetben, mivel ez a globális gazdasági kihívásokkal való szembenézés az egyetlen módja; ezért felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák, hogy az euróövezetről szóló éves jelentés a jövőben tartalmazzon olyan politikai ajánlásokat, amelyek eszközöket biztosítanak azon különböző közösségi szervezetek közötti részletes párbeszédre, amelyek érdekelték az Unió gazdasági irányításának megerősítésében;

30. emlékeztet a lisszaboni stratégia hatékonysága növelésének szükségességére azon gazdaságpolitikai eszközök tartalmának és időzítésének konszolidálása révén, amelyeket még mindig elkülönítetten alkalmaznak, egy olyan intelligens növekedési stratégia létrehozása céljából, amely még inkább összevonja a nemzeti reformprogramok terén végzett jelentéstételi és felmérési munkákat, ugyanakkor magában foglalja a nemzeti stabilitási és konvergenciaprogramokat is;

31. úgy véli, hogy az eurócsoportnak olyan ütemtervet kellene elfogadnia, amely meghatározza az euróövezetben a következő két évben elérendő célokat; úgy véli, hogy az erősebb gazdasági koordináció érdekében az eurócsoportnak el kell mozdulnia az informális keretektől az olyan formálisabb intézményi keretek felé, amelyek tartalmazzák a megfelelő infrastruktúrákat is;

2007. július 12., csütörtök

Külső képviselet

32. kiemeli, hogy az euró a második legfontosabb nemzetközi valutává vált az amerikai dollár után; úgy véli, hogy különösen az euró nemzetközi kötvénypiacokon történő széles körű használata kulcsfontosságú az euró nemzetközi szerepében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az eurócsoport, a Bizottság és az EKB továbbra is nagyon eltérő mértékben képviseltetik magukat a különböző nemzetközi intézményekben és fórumokon; érdeklődéssel jegyzi meg, hogy az eurócsoport és az ECOFIN-Tanács javaslatokat tárgyalt meg az euróövezet külső képviseletének megerősítésére, valamint a külső szintéren a belső összehangolás javítására; úgy ítéli meg, hogy további lépések szükségesek, mielőtt a külső képviselet összemérhető lesz az euróövezet globális gazdaságban betöltött egyre fontosabb szerepével; úgy ítéli meg, hogy a közös külső képviselet előfeltétele az euróövezeten belüli, valódi közös gazdaságpolitika létezése; újból megerősíti, hogy a legfontosabb nemzetközi pénzügyi fórumokon és intézményekben az euróövezet képviseletére továbbra is egy euróövezeti elnök kinevezése a legjobb lehetőség;

*

* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az eurócsoport elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

P6_TA(2007)0349

Európai Központi Bank (2006)

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2006-os éves jelentéséről (2007/2142(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2006-os éves jelentésére,
- tekintettel az EK-Szerződés 113. cikkére,
- tekintettel a Szerződéshez mellékelt, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 15. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) harmadik szakaszában fennálló demokratikus elszámoltathatóságról szóló, 1998. április 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2006. március 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a SWIFT-rendszerből származó banki átutalásokkal kapcsolatos adatoknak az Egyesült Államok titkosszolgálati által történt megszerzéséről szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a SWIFT-ről, a légiutasok adatairól (PNR) szóló megállapodásról és az ezekkel kapcsolatos transzatlanti párbeszédéről szóló, 2007. február 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai gazdaság helyzetéről (előkészítő jelentés a 2007-re vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokról) szóló, 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Államháztartás a GMU-ban – 2006” című közleményről szóló, 2007. április 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az euróbankjegyek és -érmék öt éve” című bizottsági közleményre (COM(2006)0862),

⁽¹⁾ HL C 138., 1998.5.4., 177. o.

⁽²⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 118. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0317.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0039.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0051.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0168.